

mellékjutalmával jutalmaztatott. »Kuthén, kún király«, színj. 5 felv. (Szeged, 1838.) »Jolánta«, színj. 5 felv. (Buda, 1839.) »Vetélytársak«, színj. 5 felv. (Alföldi színműtár, I. füzet. Kecskemét, 1850.) »Kupa«, 5 felv. töredék. (A Szikszói Enyhlapokban, 1853.)

Horváth Dániel (széplaki Petrichevich), őrnagy, sz. 1770-ben, megh. 1842. jún. 25-én. 1811-ben tagja volt a kolozsvári színház-építőbizottságnak. 1813. dec. 1-én átvette a színtársulat vezetését. 1814-ben az előkelő kolozsvári társaságban főúri műkedvelő társulatot szervezett. E társaság számára fordította le Körner »Zrinyik«-jét s azt több ízben eljátszották, így 1821. márc. 11-én is, a kolozsvári Nemzeti Színház megnyitási ünnepén, melynek első számaként ez alkalomra írt saját prologusát szavalta. Az első szót tehát ő mondta ki a bel-Farkas uccabeli színházban. Ő lett az új színház igazgatására kiküldött szűkebb bizottság elnöke. 1824-ben főúri körökben részvénytársaságot alakított, mely a színházat 2 évre bérbevette. Ennek a részvénytársaságnak ő lett az igazgatója. Eredeti művei: »Zuelma«, szmü; »Vízkereszt éje«, beszély; és »Levél Zrinyiről«. Fordításai: »Az ősonya«, szomj., Grillparzer után; »Eliszka«, szmü, Hassaureck után, »Burgau Adelheid«, vitézi játék Weissenthurm után; »Mária«, erkölcsi rajzolat, Ziegler után; »Két özvegy«, vígjáték Holbein, »Paoli dr.«, szmü Friedrich után.

Horváth Döme, jogtudós, író, sz. 1819. okt. 16-án, Kecskeméten, megh. 1899. febr. 14-én, u. o. Kiadta Katona József »Bánk bán«-ját 3. és 4. kiadásban (Kecskemét, 1856. és 1860.) és megírta hozzá Katona életrajzát. Lefordította Hugo Victor »Borgia Lukrécia«-ját (u. o., 1850.) és »Tudor Mária«-ját (u. o., 1850.), továbbá id. Dumas »Paul Jones«-át, Racine »Phaedra«-ját (u. o., 1851.), Voltaire »Zaire«-jét (u. o., 1852.), Goethe »A testvérek«-jét, dr. 1 felv., Kecskemét, 1894.; ismeretlen szerző »Hit- és hontagadó«-ját. Írt két drámát is: »Podmaniczky Balázs«, ered. szmü és »Lengyelhon bukása« címmel. (1860.) Szakmunkája: »Shakespeare a magyar irodalomban és színművészetben«. Kecskemét, 1889.

Horváth Emil (báró Petrichevich [széplaki és radochi]), jogi és államtudományi doktor, író és politikus, sz. 1881. aug. 24-én, Désen. Élénk részt vett úgy vármegyéje, mint az országos politikai életben, Erdély magyarságának politikai megszervezésében, az Erdélyi Szövetségnek egyik alapítója, hol igen korán vezető szerephez jutott. Mint politikus sok száz cikkben foglalkozott főleg erdélyi közügyekkel. A világháborúban mint hadiönkéntes vount be s főhadnagyi rangot ért el. 1917-ben Nagykovácsos vármegye főispánjává nevezték ki s a román egyházi és iskolaügyek kormánybiztosává, mely téren szerzett érdemeiért a király a Ferenc József-rend csillagos középkeresztjével tüntette ki, 1917. májusban. Mint kormánybiztos, a románok bevonulásakor helyén maradt, akik kilenc hónapig vagy internálva vagy fogva tartották és összes birtokait elkobozták, Erdélyből kiutasították. 1919. őszén Budapestre jött, hol belügyminiszteri államtitkárrá neveztetvén ki, a békeelőkészítő irodához osztották be, a béke delegáció központi főtitkára és az Országos Menekültügyi Hivatal vezetője lett. 1921. decemberben a népjóléti és munkaügyi minisztérium államtitkárává nevezték ki, 1924-től miniszteri rangban.

Megszervezte a Budapesten élő erdélyiek társadalmi tömörülését és lehetővé tette az ú. n. »Erdélyi Ház« megszervezésével a Bethlen István-internátus és a többi erdélyi kulturális intézmények elhelyezését. 1925-ben a hatvani választókerület nemzetgyűlési képviselőnek választotta meg.

Politikai téren nagy irodalmi tevékenységet fejtett ki, de szépirodalommal is foglalkozott. Két verseskötete 1901-ben és 1920-ban jelent meg. »Mikes, egy bújdosó élete« c. tört. színjátéka két kiadást ért könyvalakban, 1920. jún. 7-én pedig az Operaházban rendezett ünnepi díszelőadás az ország legnagyobb művészei, Jászai Mari, Márkus Emilia, Bakó László közreműködésével nagy sikerrel került színre. Előadták még a szegedi, miskolci és egri színházakban is.

Horváth (Hrosz) Emma, színésznő, sz. 1878. ápr. 27-én, Budapesten. Színpadra lépett 1897. okt. 16-án, a Népszínházban.